

UZASADNIENIE

D. G. (1) i I. K., wraz z trzecim oskarżonym, stanęli pod zarzutem tego, że w okresie od 10 maja 2013 roku do 12 czerwca 2013 roku w K., S., P., S., L., G., M., P., J., Ż., wspólnie i w porozumieniu, a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do swojej tożsamości i okoliczności, iż zlecenia transportowe realizuje zgodnie z jego treścią firma (...), po uprzednim podpisaniu się przez P. Ł. na dokumentach nazwiskiem (...) oraz (...) doprowadzili i usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem osoby pokrzywdzone i tak:

- w dniu 10 maja 2013 roku w K. i S., wspólnie i w porozumieniu, a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzili w błąd przedstawiciela (...) Sp. z o.o. poprzez posłużenie się nazwą i dokumentami firmy (...), uzyskując w ten sposób zlecenie spedycyjne od zleceniodawcy tj. (...) Sp. z o.o. dla firmy (...), a następnie poprzez powołanie się na to zlecenie i podanie się przez P. Ł. za (...), okazanie sfalszowanego dokumentu tożsamości w postaci dowodu osobistego na nazwisko A. Z. pracownikom Centrum (...) S.A. i podpisując się nazwiskiem (...) na dokumencie wydanie zewnętrzne, wprowadzili ich w błąd co do tożsamości, okoliczności, iż zlecenie transportu realizuje firma (...) i zamiaru realizacji transportu zgodnie ze zleceniem spedycyjnym i doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. oraz (...) Sp. z o.o. w postaci piwa G., łącznej wartości 58 440, 51 zł, czym działali na szkodę (...) S.A. oraz (...) Sp. z o.o.,

- w dniu 10 maja 2013 roku w P., wspólnie i w porozumieniu a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzili w błąd przedstawiciela (...) S.A. poprzez posłużenie się nazwą i dokumentami firmy (...), uzyskując w ten sposób zlecenie spedycyjne od zleceniodawcy tj. (...) S.A. dla firmy (...), a następnie poprzez powołanie się na to zlecenie i podanie się przez P. Ł. za (...), okazanie sfalszowanego dokumentu tożsamości w postaci dowodu osobistego na nazwisko A. Z. pracownikom (...) S.A. i podpisując się nazwiskiem (...) na dokumencie wydanie zewnętrzne, wprowadzili ich w błąd co do tożsamości, okoliczności, iż zlecenie transportu realizuje firma (...) i zamiaru realizacji transportu zgodnie ze zleceniem spedycyjnym i doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. oraz (...) S.A. w postaci piwa G. oraz piwa L. łącznej wartości 113 107,36 zł, czym działali na szkodę (...) S.A. oraz (...) S.A.,

- w dniu 10 czerwca 2013 roku w S. i w L., wspólnie i w porozumieniu a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzili w błąd przedstawiciela (...), R. W. Sp. j. poprzez posłużenie się nazwą i dokumentami firmy (...), uzyskując w ten sposób zlecenie spedycyjne od zleceniodawcy tj. (...), R. W. Sp. j. dla firmy (...), a następnie poprzez powołanie się na to zlecenie i podanie się przez P. Ł. za (...), okazanie sfalszowanego dokumentu tożsamości w postaci dowodu osobistego na nazwisko R. K. pracownikom (...) S.A. i podpisując się nazwiskiem (...) na dokumentach w postaci dokumentu (...) numer (...) oraz kwitu wagowego (...), wprowadzili ich w błąd co do tożsamości, okoliczności, iż zlecenie transportu realizuje firma (...) i zamiaru realizacji transportu zgodnie ze zleceniem spedycyjnym i doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. oraz (...), R. W. Sp. j. w postaci 24 ton nawozu wartości 24 898, 23 zł, czym działali na szkodę (...) S.A. oraz (...), R. W. Sp. j.,

- w okresie od 10 do 11 czerwca 2013 roku w G., wspólnie i w porozumieniu, a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzili w błąd przedstawiciela (...) Sp. z o.o. poprzez posłużenie się nazwą i dokumentami firmy (...), uzyskując w ten sposób zlecenie spedycyjne od zleceniodawcy tj. (...) Sp. z o.o. dla firmy (...), a następnie poprzez powołanie się na to zlecenie i podanie się przez P. Ł. za (...), okazanie sfalszowanego dokumentu tożsamości w postaci dowodu osobistego na nazwisko R. K. pracownikom (...) Sp. z o.o. i podpisując się nazwiskiem (...) na dokumentach w postaci dokumentów (...) numer (...) oraz (...) wprowadzili ich w błąd co do tożsamości, okoliczności, iż zlecenie transportu realizuje firma (...) i zamiaru realizacji transportu zgodnie ze zleceniem spedycyjnym i doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. w postaci 21 ton mąki wartości 29 326, 50 zł, czym działali na szkodę (...) Sp. z o.o.

- w okresie od 10 do 11 czerwca 2013 roku w M. i P., wspólnie i w porozumieniu, a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzili w błąd przedstawiciela (...) Sp. z o.o. poprzez

posłużenie się nazwą i dokumentami firmy (...), uzyskując w ten sposób zlecenie spedycyjne od zleceniodawcy tj. (...) Sp. z o.o. dla firmy (...), a następnie poprzez powołanie się na to zlecenie i podanie się przez P. Ł. za (...), okazanie sfałszowanego dokumentu tożsamości w postaci dowodu osobistego na nazwisko R. K. pracownikom Centrum (...) Sp. z o.o. i podpisanie się nazwiskiem (...) na dokumentach w postaci listu przewozowego nr (...) i listy ładunkowej wprowadzili ich w błąd co do tożsamości, okoliczności, iż zlecenie transportu realizuje firma (...) i zamiaru realizacji transportu zgodnie ze zleceniem spedycyjnym i doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. w postaci artykułów spożywczych i przemysłowych, wartości 94.128,50 zł oraz opakowań wartości 2.630,78 zł przy czym łączna wartość wyłudzonego mienia wyniosła 96.759,28 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o.,

- w okresie od 11 do 12 czerwca 2013 roku J. , wspólnie i w porozumieniu, a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzili w błąd przedstawiciela (...) Sp. z o.o. poprzez posłużenie się nazwą i dokumentami firmy (...), uzyskując w ten sposób zlecenie spedycyjne od zleceniodawcy tj. (...) Sp. z o.o. dla firmy (...), a następnie poprzez powołanie się na to zlecenie i podanie się przez P. Ł. za (...), okazanie sfałszowanego dokumentu tożsamości w postaci dowodu osobistego na nazwisko R. K. – pracownikom (...) Sp. z o.o. i podpisanie się nazwiskiem (...) na dokumencie w postaci wydanie zewnętrzne (...), wprowadzili ich w błąd co do tożsamości, okoliczności, iż zlecenie transportu realizuje firma (...) i zamiaru realizacji transportu zgodnie ze zleceniem spedycyjnym i doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. w postaci 23.520 kg cukru wartości 78.236, 92 zł, czym działali na szkodę (...) Sp. z o.o.,

- w dniu 13 maja 2013 roku w G. i K., wspólnie i w porozumieniu, a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzili w błąd przedstawiciela D. Sp. z o. o poprzez posłużenie się nazwą i dokumentami firmy (...), uzyskując w ten sposób zlecenie spedycyjne od zleceniodawcy tj. (...) Sp. z o.o. dla firmy (...), a następnie powołując się na to zlecenie i podanie się przez P. Ł. się za (...) w celu wprowadzenia w błąd pracowników (...) S.A. co do tożsamości, okoliczności, iż zlecenie transportu realizuje firma (...) i zamiaru realizacji transportu zgodnie ze zleceniem spedycyjnym, usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. w postaci artykułów spożywczych, alkoholu, papierosów i artykułów przemysłowych wraz z opakowaniami, łącznej wartości 117.395,22 zł na szkodę (...) S.A., lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zażądanie od P. Ł. okazania dokumentów, którymi nie dysponował,

- w dniu 12 czerwca 2013 roku Ż., wspólnie i w porozumieniu, a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzili w błąd przedstawiciela P.W. „ (...)” poprzez posłużenie się nazwą i dokumentami firmy (...), uzyskując w ten sposób zlecenie spedycyjne od zleceniodawcy tj. P.W. „ (...)” dla firmy (...), a następnie usiłowali powołać się na to zlecenie i podać się za (...) w celu wprowadzenia w błąd pracowników (...) Sp. z o.o. co do tożsamości, okoliczności, iż zlecenie transportu realizuje firma (...) i zamiaru realizacji transportu zgodnie ze zleceniem spedycyjnym, czym usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. w postaci 27 palet napoju pepsi- cola wartości 17.323,20 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zatrzymanie P. Ł. przez policję,

przy czym łączna wartość wyłudzonego mienia i łączna wartość mienia, które usiłowali wyłudzić była znaczna i wyniosła 535.487,22 zł,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.

Sąd Okręgowy w Poznaniu po rozpoznaniu sprawy obejmującej przytoczone zarzuty, wyrokiem z dnia 9 września 2016 r. w sprawie o sygn. akt III K 132/15, orzekł w ten sposób, że:

1. uznaje oskarżonych **P. Ł., D. G. (1)** i **I. K.** za winnych tego, że w okresie od dnia 10 maja 2013 roku do dnia 12 czerwca 2013 roku w K., S., P., S., L., G., K., M., P., J., Ż., działając wspólnie i w porozumieniu, a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do swojej tożsamości i faktu realizacji zlecenia

transportowego zgodnie z jego treścią przez firmę (...), po uprzednim podpisaniu się przez P. Ł. na dokumentach nazwiskiem (...) oraz (...) doprowadzili i usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 488.119,67 zł netto i tak:

- w dniu 10 maja 2013 roku w K. i S., działając wspólnie i w porozumieniu, a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez posłużenie się nazwą i dokumentami firmy (...) wprowadzili w błąd przedstawiciela (...) Sp. z o.o. co do tożsamości, faktu realizacji zlecenia transportowego przez firmę (...) i zamiaru realizacji transportu zgodnie ze zleceniem spedycyjnym, uzyskując w ten sposób zlecenie spedycyjne od zleceniodawcy tj. (...) Sp. z o.o. dla firmy (...), a następnie poprzez powołanie się na to zlecenie i podanie się przez P. Ł. za (...), okazanie przez niego podrobionego dokumentu tożsamości w postaci dowodu osobistego na nazwisko A. Z. pracownikom Centrum (...) S.A. i podpisanie się nazwiskiem (...) na dokumencie wydanie zewnętrzne pobrali towar w postaci piwa G. o łącznej wartości 58.440,51 zł netto, czym doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. oraz (...) Sp. z o.o. w kwocie 58.440,51 zł,

- w dniu 10 maja 2013 roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu, a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez posłużenie się nazwą i dokumentami firmy (...) wprowadzili w błąd przedstawiciela (...) S.A. co do tożsamości, faktu realizacji zlecenia transportowego przez firmę (...) i zamiaru realizacji transportu zgodnie ze zleceniem spedycyjnym, uzyskując w ten sposób zlecenie spedycyjne od zleceniodawcy tj. (...) S.A. dla firmy (...), a następnie poprzez powołanie się na to zlecenie i podanie się przez P. Ł. za (...), okazanie przez niego podrobionego dokumentu tożsamości w postaci dowodu osobistego na nazwisko A. Z. pracownikom (...) S.A. i podpisanie się nazwiskiem (...) na dokumencie wydanie zewnętrzne pobrali towar w postaci piwa G. oraz piwa L. łącznej wartości 91.957,20 zł netto, czym doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. oraz (...) S.A. w kwocie 91.957,20 zł,

- w dniu 10 czerwca 2013 roku w S. i w L., działając wspólnie i w porozumieniu, a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez posłużenie się nazwą i dokumentami firmy (...) wprowadzili w błąd przedstawiciela (...), R. W. Sp. j. co do tożsamości, faktu realizacji zlecenia transportowego przez firmę (...) i zamiaru realizacji transportu zgodnie ze zleceniem spedycyjnym, uzyskując w ten sposób zlecenie spedycyjne od zleceniodawcy tj. (...), R. W. Sp. j. dla firmy (...), a następnie poprzez powołanie się na to zlecenie i podanie się przez P. Ł. za (...), okazanie przez niego podrobionego dokumentu tożsamości w postaci dowodu osobistego na nazwisko R. K. pracownikom (...) S.A. i podpisanie się nazwiskiem (...) na dokumentach w postaci dokumentu (...) numer (...) oraz kwitu wagowego (...) pobrali towar w postaci 24 ton nawozu wartości 23.053,92 zł netto, czym doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. oraz (...), R. W. Sp. j. w kwocie 23.053,92 zł,

- w okresie od dnia 10 do 11 czerwca 2013 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu, a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez posłużenie się nazwą i dokumentami firmy (...) wprowadzili w błąd przedstawiciela (...) Sp. z o.o. co do tożsamości, faktu realizacji zlecenia transportowego przez firmę (...) i zamiaru realizacji transportu zgodnie ze zleceniem spedycyjnym uzyskując w ten sposób zlecenie spedycyjne od zleceniodawcy tj. (...) Sp. z o.o. dla firmy (...), a następnie poprzez powołanie się na to zlecenie i podanie się przez P. Ł. za (...), okazanie przez niego podrobionego dokumentu tożsamości w postaci dowodu osobistego na nazwisko R. K. pracownikom (...) Sp. z o.o. i podpisanie się nazwiskiem (...) na dokumentach w postaci dokumentów (...) numer (...) oraz (...) pobrali towar w postaci 21.072 kg mąki o wartości 27.930 zł netto, czym doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. w kwocie 27.930 zł,

- w okresie od dnia 10 do 11 czerwca 2013 roku w M. i P., działając wspólnie i w porozumieniu, a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez posłużenie się nazwą i dokumentami firmy (...) wprowadzili w błąd przedstawiciela (...) Sp. z o.o. co do tożsamości, faktu realizacji zlecenia transportowego przez firmę (...) i zamiaru realizacji transportu zgodnie ze zleceniem spedycyjnym uzyskując w ten sposób zlecenie spedycyjne od zleceniodawcy tj. (...) Sp. z o.o. dla firmy (...), a następnie poprzez powołanie się na to zlecenie i podanie się przez P. Ł. za (...), okazanie przez niego podrobionego dokumentu tożsamości w postaci

dowodu osobistego na nazwisko R. K. pracownikom Centrum (...) Sp. z o.o. i podpisanie się nazwiskiem (...) na dokumentach w postaci listu przewozowego nr (...) i listy ładunkowej pobrali towar w postaci artykułów spożywczych i przemysłowych o wartości 94.128,50 zł netto oraz opakowań wartości 2.630,78 zł netto, czym doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. w kwocie 96.759,28 zł,

- w okresie od dnia 11 do 12 czerwca 2013 roku J., działając wspólnie i w porozumieniu, a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez posłużenie się nazwą i dokumentami firmy (...) wprowadzili w błąd przedstawiciela (...) Sp. z o.o. co do tożsamości, faktu realizacji zlecenia transportowego przez firmę (...) i zamiaru realizacji transportu zgodnie ze zleceniem spedycyjnym uzyskując w ten sposób zlecenie spedycyjne od zleceniodawcy tj. (...) Sp. z o.o. dla firmy (...), a następnie poprzez powołanie się na to zlecenie i podanie się przez P. Ł. za (...), okazanie przez niego podrobionego dokumentu tożsamości w postaci dowodu osobistego na nazwisko R. K. pracownikom (...) Sp. z o.o. i podpisanie się nazwiskiem (...) na dokumencie wydanie zewnętrzne (...) pobrali towar w postaci 23.520 kg cukru wartości 72.441,60 zł netto, czym doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. w kwocie 72.441,60zł,

- w dniu 13 maja 2013 roku w G. i K., działając wspólnie i w porozumieniu, a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez posłużenie się nazwą i dokumentami firmy (...) wprowadzili w błąd przedstawiciela (...) Sp. z o.o. co do tożsamości, faktu realizacji zlecenia transportowego przez firmę (...) i zamiaru realizacji transportu zgodnie ze zleceniem spedycyjnym uzyskując w ten sposób zlecenie spedycyjne od zleceniodawcy tj. (...) Sp. z o.o. dla firmy (...), a następnie powołując się na to zlecenie i podanie się przez P. Ł. się za (...) pracownikom (...) S.A. usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. w postaci artykułów spożywczych, alkoholu, papierosów i artykułów przemysłowych wraz z opakowaniami o łącznej wartości 100.213,96 zł netto, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zażądanie przez pracowników (...) S.A. od P. Ł. okazania dokumentów, którymi nie dysponował, czym działali na szkodę (...) S.A.,

- w dniu 12 czerwca 2013 roku Ż., działając wspólnie i w porozumieniu, a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez posłużenie się nazwą i dokumentami firmy (...) wprowadzili w błąd przedstawiciela „ (...)” co do tożsamości, faktu realizacji zlecenia transportowego przez firmę (...) i zamiaru realizacji transportu zgodnie ze zleceniem spedycyjnym uzyskując w ten sposób zlecenie spedycyjne od zleceniodawcy tj. (...) dla firmy (...), a następnie P. Ł. zamierzał powołać się na to zlecenie i podać się za (...) w celu wprowadzenia w błąd pracowników (...) Sp. z o.o., czym usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. w postaci 27 palet napoju pepsi- cola wartości 17.323,20 zł netto, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zatrzymanie P. Ł. przez policję;

tj. za winnych przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 294 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył:

- oskarżonemu **P. Ł.** karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 §2 k.k. karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny przyjmując, iż jedna stawka dzienna wynosi 15 (piętnaście) zł,

- oskarżonemu **D. G. (1)** karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 §2 k.k. karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny przyjmując, iż jedna stawka dzienna wynosi 15 (piętnaście) zł,

- oskarżonemu **I. K.** karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 §2 k.k. karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny przyjmując, iż jedna stawka dzienna wynosi 15 (piętnaście) zł.

Nadto, opisywany wyrokiem (pkt 3-6) orzeczono w przedmiocie obowiązku naprawienia szkody, orzekając, na podstawie art. 46 §1 k.k.:

- od oskarżonych P. Ł., D. G. (1) i I. K. solidarnie obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. kwoty 58.440,51 (pięćdziesiąt osiem tysięcy czterysta czterdzieści złotych pięćdziesiąt jeden groszy) zł;

- od oskarżonych P. Ł., D. G. (1) i I. K. solidarnie obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. kwoty 91.957,20 (dziewięćdziesiąt jeden tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt siedem złotych dwadzieścia groszy) zł;

- od oskarżonych P. Ł., D. G. (1) i I. K. solidarnie obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...), (...) Spółka Jawna kwoty 435,56 (czteryście trzydzieści pięć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) zł;

- od oskarżonych P. Ł., D. G. (1) i I. K. solidarnie obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. kwoty 96.759,28 (dziewięćdziesiąt sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia osiem groszy) zł.

W dalszej kolejności (pkt 7-10) orzeczono w przedmiocie kosztów procesu i dowodów rzeczowych.

Apelacje od tego wyroku wywiedli obrońcy oskarżonych D. G. (1) i I. K..

Obrońca pierwszego z wymienionych wyżej oskarżonych, działający na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa adwokat R. A. w swojej apelacji opisany wyrok zaskarżył w całości, zarzucając:

1. obrazę przepisu art. 377 § 4 k.p.k., mającej wpływ na treść rozstrzygnięcia, poprzez odstąpienie od zasady bezpośredniości i oparcie ustaleń faktycznych w sprawie na wyjaśnieniach złożonych przez P. Ł. w postępowaniu przygotowawczym, co uniemożliwiło Sądowi bezpośredni kontakt z najistotniejszym dla wyjaśnienia sprawy źródłem dowodowym i pozbawiło oskarżonego D. G. (1) uprawnienia do czynnego weryfikowania treści wyjaśnień złożonych przez P. Ł.,

2. obrazy przepisu art. 5 § 2 k.p.k. mającej wpływ na treść rozstrzygnięcia, poprzez ustalenie sprawstwa oskarżonego D. G. (1) w odniesieniu do zarzucanych mu czynów, pomimo iż wyjaśnienia złożone przez tego oskarżonego, wskazujące na jego poboczną i marginalną rolę w zdarzeniach objętych przedmiotem postępowania, a ponadto na brak świadomości w odniesieniu do mechanizmu i celu oraz zakresu działania D. H., nie zostały w negatywny sposób zweryfikowane, co stanowi niedającą się usunąć wątpliwość rozstrzyganą na korzyść oskarżonego, a tym samym wyklucza możliwość uznania D. G. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów.

Jako ewentualny podniósł także zarzut:

3. rażącej niewspółmierności - surowości kary wymierzonej oskarżonemu D. G. (2) w stosunku do roli tego oskarżonego w ustalonym mechanizmie dokonania czynów zabronionych, bez uwzględnienia faktu, że wykonywał on tylko usługi transportowe na rzecz D. H., nie organizował tej działalności ani nie uzyskiwał korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa, a jego udział może być co najwyżej rozpatrywany w kategoriach pomocnictwa do dokonania przez inną osobę czynów zabronionych.

Podnosząc powyższe zarzuty apelujący obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego D. G. (1) od popełnienia zarzucanych mu czynów w całości, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie wymierzonej oskarżonemu D. G. (2) kary do 2 lat pozbawienia wolności i o warunkowe zawieszenie wykonania tej kary tytułem próby na okres 5 lat, ewentualnie zaś o uchylenie zaskarżonego wyroku i o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego I. K., wyznaczony mu z urzędu adwokat A. F. w swojej apelacji wyrok Sądu Okręgowego zaskarżył w całości, zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k., mającą istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, poprzez dokonanie dowolnej oceny materiału dowodowego, sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, a w konsekwencji przypisanie oskarżonemu I. K. popełnienia czynów nie znajdujących potwierdzenia w zebranym materiale dowodowym, tj.:

- uznanie oskarżonego I. K. winnym zarzucanych mu czynów, podczas gdy z zeznań świadków, a w szczególności zeznań T. H., J. B. i T. B., nie wynika jednoznacznie aby tych czynów się dopuścił;

- przypisanie oskarżonemu popełnienia zarzucanych mu czynów, opierając się w tym zakresie wyłącznie na domniemaniach, w konsekwencji czego nie uwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego;

2. obrazę przepisów postępowania tj. art. 5 § 2 k.p.k., poprzez brak zastosowania w niniejszej sprawie zasady in dubio pro reo, w sytuacji, gdy na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej, Sąd powinien powziąć wątpliwości co do możliwości przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za zarzucane czyny, a wątpliwości Sąd powinien rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego;

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, a polegający na błędnym przyjęciu, że I. K. świadomie brał udział w przestępczym procederze oskarżonego P. Ł. i D. G. (1), podczas gdy brak jest dowodów potwierdzających tę okoliczność;

4. rażąco niewspółmierność wymierzonej kary, poprzez wymierzenie oskarżonemu I. K., rażąco wysokiej kary pozbawienia wolności, niewspółmiernie surowej w relacji do celów, jakie kara ta winna spełniać w zakresie prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania, nieodpowiedniej do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, nie uwzględniającej wszystkich zasad i dyrektyw wymiaru kary, a przez to, w odczuciu społecznym niesprawiedliwej.

W oparciu o powyższe zarzuty, apelujący obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od stawianych mu zarzutów, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Poznaniu, ewentualnie zaś o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez istotne złagodzenie kary i wymierzenie za przypisany oskarżonemu czyn kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia oraz zwolnienie z obowiązku solidarnego naprawienia szkody wraz z pozostałymi oskarżonymi na rzecz (...) Sp. z o.o., (...) S.A., (...) Spółka Jawna, oraz (...) Sp. z o.o.;

Nadto, wniósł o przyznanie na rzecz obrońcy kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu, nieuiszczonych nawet w części.

Sąd Apelacyjny zaważył, co następuje:

Apelacje okazały się bezzasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należało, że wywody obu apelacji obrońców, pomimo zakwalifikowania ich zarówno jako zarzutów naruszenia prawa procesowego, jak i błędów w ustaleniach faktycznych, sprowadzały się w swej istocie do prostej polemiki z ustaleniami poczynionymi przez Sąd I instancji. Apelujący podkreślali bowiem, iż nie zgadzają się z sądową oceną danego dowodu, a właściwie jednego dowodu – z wyjaśnień oskarżonego P. Ł.. Apelujący bowiem nie tylko zaprzeczali istnieniu innych dowodów sprawstwa i winy oskarżonych, ale kwestionowali sądową oceną wymienionego kluczowego w sprawie dowodu, nie wskazując jednakże konkretnych uchybień w procedowaniu Sądu, bądź też – jak miało to miejsce w przypadku obrońcy oskarżonego D. G. (1) – powołując się na uchybienia nieistniejące. Obrońcy dostrzegali zatem wadliwość postępowania dowodowego – a w rezultacie ustaleń faktycznych – tam, gdzie wynik sądowej oceny dowodów różnił się od ich własnej. Poza ową prostą polemiką z wynikiem oceny dowodu z wyjaśnień oskarżonego P. Ł., apelujący obrońcy ograniczyli się do wytknięcia naruszenia generalnych zasad procesowych, ujętych w art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. czy art. 7 k.p.k.; dla wykazania zaś zarzucanych w apelacji błędów w ustaleniach faktycznych, przedstawili oni argumentację sprowadzającą się wyłącznie do forsowania własnej wersji zdarzeń objętych postępowaniem karnym, w szczególności interpretacji okoliczności, w tym podmiotowych, czynów przypisanych oskarżonym, opartej na prostej afirmacji stanowisk procesowych oskarżonych G. i K.. Apelujący nie baczili przy tym, że to właśnie ich wersja zdarzeń – w przeciwieństwie do tej przyjętej przez Sąd Okręgowy – nie znajdowała potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

I tak, apelujący obrońca oskarżonego D. G. (1) niezasadnie doszukiwał się obrazy przepisu art. 377 § 4 k.p.k. w oparciu przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych w sprawie na wyjaśnieniach złożonych przez P. Ł. w postępowaniu przygotowawczym. Apelujący zdawał się nie dostrzegać, że wskazany przepis art. 377 § 4 k.p.k., wprost zezwala sądowi uznać za wystarczające odczytanie poprzednio złożonych wyjaśnień oskarżonego, a to w sytuacji, gdy oskarżony zawiadomiony o terminie rozprawy nie stawia się na nią bez usprawiedliwienia. Wobec spełnienia w przedmiotowej sprawie ustawowych przesłanek, o których mowa we wskazanym artykule, skorzystanie przez Sąd z wynikającej z niego możliwości nie mogło jednocześnie stanowić – jak utrzymywał apelujący – naruszenia zawartego w tym artykule przepisu.

Dodać przy tym należało, że wyjaśnienia oskarżonego Ł. złożone w toku postępowania przygotowawczego były niezwykle szczegółowe, zawierały wskazanie licznych okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia, w tym potwierdzały nie tylko udział oskarżonych G. i K. w przestępczym procederze objętym postawionymi im zarzutami, ale też opisywały podział ról przyjęty przez nich w ramach tego procederu. Przede wszystkim zaś – co zdawało się umykać uwadze apelującego – wyjaśnienia P. Ł. podlegały weryfikacji przy wykorzystaniu innych źródeł dowodowych. Nie był to zatem – jak niezasadnie utrzymywali apelujący obrońcy – jedyny dowód obciążający oskarżonych G. i K.. Wprost przeciwnie – znajdował on należyte potwierdzenie w szeregu innych zgromadzonych w sprawie dowodów, w tym w zeznaniach właściciela firmy (...) przy ulicy (...) w B., zatrudnionych w niej pracowników (w tym Z. D.), a także innych osób przebywających na terenie firmy, gdzie dokonywano rozładunku wyludzonego towaru.

Podkreślenia wymagało – co prawidłowo uwzględnił Sąd I instancji jako potwierdzenie sprawstwa i winy oskarżonych – że spośród wzmiankowanych świadków, M. S. rozpoznał na okazanych mu zdjęciach P. Ł. jako kierowcę ciągnika siodłowego, D. G. (1) jako kierowcę M. (...), a I. K. jako osobę poruszającą się F. (...). Przypisanie zaś poszczególnych oskarżonych do wskazanych pojazdów, pozwalało z kolei powiązać ich z dokonywanymi transportami wyludzonych towarów. Podobnie, świadek M. P. w toku postępowania przygotowawczego na okazanych mu tablicach poglądowych rozpoznał oskarżonego I. K., a jego zeznania w tym zakresie potwierdzone były dodatkowo nagraniem monitoringu z terenu firmy (...). Zapis ten – jak trafnie podkreślał Sąd I instancji – potwierdzał jednoznacznie fakt przebywania oskarżonych D. G. (1) i I. K. na terenie firmy (...) w B. przy ul. (...). Wyjaśnienia P. Ł. potwierdzały się także wzajemnie z zeznaniami świadków T. H., A. T., W. Ł., czy T. R.. Z całą pewnością nie było zatem tak – jak utrzymywał apelujący obrońca oskarżonego G. – jakoby wyjaśnienia P. Ł. złożone w toku postępowania przygotowawczego nie stanowiły wartościowego i miarodajnego dla czynionych ustaleń źródła dowodowego. Możliwość ich pełnej weryfikacji za pomocą licznych wskazanych powyżej – i trafnie ocenionych przez Sąd I instancji – dowodów, czyniła z omawianych wyjaśnień pełnowartościowy materiał dowodowy.

Wbrew wątpliwościom zgłaszanym w tym zakresie przez drugiego z apelujących, obrońcę oskarżonego K., zeznania świadków: wzmiankowanego wyżej T. H., jak również J. B. i T. B., dostarczały okoliczności wystarczających do tego, by – w powiązaniu z innymi dowodami, w tym wyjaśnieniami oskarżonego Ł. i zeznaniami wymienionych powyżej świadków – potwierdzić sprawstwo i winę oskarżonych G. i K. w zakresie przypisanych im czynów. W przypadku pierwszego z wymienionych świadków, zarzut apelacji opierał się na wybiórczym odczytaniu jego zeznań, to jest ich odczytaniu w oderwaniu od pozostałych zgromadzonych w sprawie dowodów. Jakkolwiek bowiem – co zauważył również Sąd I instancji – zeznania tego świadka same w sobie nie zawierały okoliczności wystarczających dla wykazania sprawstwa i winy oskarżonych, to jednak stanowiły one uzupełnienie innych dowodów, z których okoliczności takie wynikały, jak chociażby wspomnianych wyjaśnień P. Ł.. Zeznania świadka H. zawierały kolejną relację zdarzeń z udziałem oskarżonego K., w tym spotkania z oskarżonym w P. i uzgodnienia miejsca parkowania ciągnika siodłowego. Relacja ta – jakkolwiek nie tak kompleksowa i obfitująca w szczegóły jak wyjaśnienia P. Ł. – stanowiła uzupełnienie i potwierdzenie tego ostatniego dowodu. Tym samym dowody te odczytane łącznie dawały pełen opis zdarzeń będących przedmiotem postawionego oskarżonym zarzutu.

Podobna sytuacja dotyczyła zeznań J. B. i T. B.. I w tym przypadku nie była tak, jak twierdził apelujący obrońca, jakoby zeznania te w zakresie uznanym za wiarygodny zawierały informacje wykluczające sprawstwo i winę oskarżonego K.. Zeznania te – jakkolwiek same w sobie nie dostarczały wystarczającej podstawy dowodowej skazania – stanowiły

istotne uzupełnienie i potwierdzenie relacji procesowej P. Ł.. Zatem, dowody te odczytane łącznie, nie zaś – jak zdawał się postulować apelujący – w sposób wybiórczy, potwierdzały sprawstwo i winę oskarżonego K. co do zarzuconych mu przestępczych zachowań.

Niezasadne okazało się też kwestionowanie przez obrońcę oskarżonego K. wiarygodności dowodu z opinii fonoskopijnej. Kwestionowanie to miało charakter wybitnie polemiczny. Apelujący bowiem, powołując się na zgłoszone przez samego biegłego uwagi dotyczące jakości nagrań będących przedmiotem opiniowania, wywodził, że biegły mógł pomylić się w swoich ocenach, leżących u podstaw identyfikacji głosu. Tymczasem biegły wprost wskazał, że pomimo owych mankamentów nagrania, jednoznaczna identyfikacja głosu była możliwa. Skoro zatem, biegły świadom jakości nagrania, był w stanie, opierając się na swojej wiedzy fachowej, wydać opinię jednoznaczną, to zgłoszone w tym zakresie wątpliwości obrońcy musiały być uznane za nieuprawnione.

Stwierdzić również należało, że zgromadzony materiał dowodowy – wbrew przekonaniu obrońców – był wystarczający dla poczynienia stanowczych ustaleń co do sprawstwa i winy obu oskarżonych w zakresie przypisanych im czynów. Jak wskazano powyżej, udział oskarżonych G. i K. w planowaniu i realizacji kolejnych wyłudzeń towarów od firm zlecających transporty, podobnie, jak stan świadomości obu oskarżonych w zakresie realizacji tychże planów, możliwe były do odtworzenia w drodze analizy okoliczności podawanych przez współoskarżonego Ł. oraz przesłuchanych przez Sąd I instancji świadków, jak również dowodów niejako uzupełniających, jak nagrania monitoringu, czy eksperymenty procesowe. Wobec kompletności dowodów pozwalających ustalić wszystkie aspekty przypisanych oskarżonym czynów – wbrew stanowisku obu apelujących obrońców – nie zaistniała w ogóle potrzeba odwoływania się do dyspozycji art. 5 § 2 k.p.k., nakazującego interpretować wątpliwości na korzyść oskarżonych. Okoliczności ich czynów mogły być bowiem ustalone w sposób jednoznaczny na podstawie poszczególnych dowodów. Stąd w przedmiotowej sprawie nie mogło być mowy o zarzuconym przez obrońców naruszeniu wymienionego przepisu.

Uwzględniając powyższe, Sąd Apelacyjny doszedł do wniosku, że – wbrew stanowisku apelacji obrońców – brak było podstaw do zakwestionowania zawartego w wyroku Sądu I instancji zaskarżonego rozstrzygnięcia co do sprawstwa i winy oskarżonych D. G. (1) oraz I. K., w szczególności apelacje nie wykazały zasadnych podstaw do postulowanego przez obrońców uniewinnienia oskarżonych. Sąd odwoławczy uznał także, że apelujący nie wykazali, jakoby postępowanie rozpoznawcze przed Sądem Okręgowym obarczone było wadami i brakami uzasadniającymi potrzebę jego powtórzenia. Z uwagi na to, kwestionowana przez obronę konkluzja Sądu I instancji o wypełnieniu przez obu oskarżonych ustawowych znamion czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. – zasługiwała na aprobatę.

Na aprobatę zasługiwało także zawarte w zaskarżonym wyroku rozstrzygnięcie w przedmiocie kary. Wskazać należało, że rozstrzygnięcia z tego zakresu apelujący kwestionowali zarzutem ewentualnym – rażącej surowości kary – koncentrując się jednakże – jak była o tym mowa powyżej – na podważaniu prawidłowości samego skazania. Sąd Apelacyjny nie znalazł zaś podstaw by podzielić wyrażone w apelacjach stanowisko obrony odnośnie rażącej nadmiernej surowości wymierzonych oskarżonym kar.

Wymierzone oskarżonym D. G. (2) i I. K. kary 3 lat pozbawienia wolności i grzywny w rozmiarze 300 stawek dziennych po 15 zł, mieściły się bowiem w granicach ustawowego zagrożenia, należycie uwzględniały dyrektywy wymiaru kary i jawiły się jako odpowiednia reakcja prawno-karna na popełnione przez oskarżonych bezprawie. Wbrew stanowisku apelujących obrońców, za wymierzeniem oskarżonym kar łagodniejszych nie przemawiały okoliczności związane z ich rolą w przestępczym procederze. Wbrew temu bowiem, co utrzymywali apelujący, role obu oskarżonych nie były bynajmniej nieznaczne i czysto wykonawcze względem woli D. H.. Jak prawidłowo ustalił bowiem Sąd I instancji – a czego apelujący nie zdołali skutecznie zakwestionować – oskarżony G. obejmował swoją świadomością całość przestępczych akcji planowanych przez D. H., a oskarżony K. koordynował działania współsprawców.

Na aprobatę Sądu odwoławczego zasługiwały także pozostałe – zakwestionowane przez apelujących w sposób jedynie generalny – rozstrzygnięcia w przedmiocie kary, to jest orzeczenie wobec oskarżonych solidarnie obowiązku

naprawienia szkody. Odpowiadały one bowiem regułem ujętym w art. 46 § 1 k.k.; czyniły one także zadość funkcji kompensacyjnej ukarania.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd Apelacyjny uwzględnił to, że w postępowaniu odwoławczym oskarżycielka posiłkowa, Spółka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., korzystała z pomocy prawnej pełnomocnika z wyboru, na podstawie przepisów art. 634 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. i art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz § 11 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800), zasądzono na jej rzecz od oskarżonych D. G. (1) i I. K. zwrot wydatków poniesionych z tytułu ustanowienia pełnomocnika w tymże postępowaniu, w kwocie po 600 zł od każdego z nich, to jest w łącznej kwocie 1200 zł.

Jako że w postępowaniu odwoławczym oskarżony I. K. korzystał z pomocy prawnej obrońcy z urzędu, w oparciu o przepisy § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714), obrońcy temu zwrócono koszty obrony udzielonej z urzędu w tymże postępowaniu.

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego, Sąd Apelacyjny wziął także pod uwagę fakt, że apelacje wniesione na korzyść oskarżonych nie zostały uwzględnione. W rezultacie, na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k., zasądzono od oskarżonych D. G. (1) i I. K. na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za postępowanie odwoławcze w 1/2 części od każdego z nich – za wyjątkiem kosztów obrony udzielonej z urzędu, które zasądzono wyłącznie od oskarżonego I. K. – oraz wymierzono im opłaty za II instancję, to jest zasądzono:

- od D. G. (1) łączną kwotę 1340 (tysiąc trzysta czterdzieści) zł, w tym: 10 zł ryczałtu za doręczenia, 30 zł opłaty za kartę karną oraz 1300 zł tytułem wymierzonej opłaty za II Instancję;

- od I. K. łączną kwotę 2038 (dwa tysiące trzydzieści osiem) zł, w tym: 10 zł ryczałtu za doręczenia, 30 zł opłaty za kartę karną, 1300 zł tytułem wymierzonej opłaty za II instancję oraz 738 zł tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej z urzędu.

Izabela Pospieska Mari usz Tomaszewski Urszula Duczmal